

[Edel Saunte.]

retten skal beskikke en advokat til at varetage dens tarv, som frihedsberøvelsessagen angår; medmindre han selv har antaget en advokat. Endvidere skal retten kunne beskikke en advokat for den besluttende myndighed eller andre parter i sagen — altså den eller dem, som under en eller anden form måtte repræsentere den frihedsberøvede. Når vi har ønsket denne bestemmelse, er det, fordi vi tror, det i mange tilfælde vil være uheldigt, at det er den fjernende myndighed, der ved person giver møde i retten. Vi tror, det vil være heldigt, at børneværnsudvalgene giver møde ved advokat, så at der ikke opstår et modsætningsforhold mellem den fjernende myndighed og den person, det drejer sig om, eller forældrene til denne; vi håber, at denne nye beskikkelsesadgang vil lette behandlingen af disse meget vanskelige sager.

Petra Petersen: Det er beklageligt at skulle gentage, hvad jeg sagde, da vi her i tinget behandlede socialministerens lovforslag af 19. marts, at der ikke levnes tingets medlemmer tid til at arbejde med betænkningerne. Den kommissionsbetænkning, som var grundlag for ministerens forslag af 19. marts, fik vi så sent, at det var umuligt at komme den igennem. I dette tilfælde har vi haft folketingsudvalgets betænkning nøjagtig én dag, hvor vi har skullet gennemgå den; og af min gruppe, der ikke er deltager i udvalgsarbejdet, er det urimeligt at forlange, at vi inden for den tid skal kunne tage stilling til en betænkning med 43 ændringsforslag og måske selv udarbejde ændringsforslag, hvis vi finder det fornødent. Jeg mener, at hvis den højtærede minister har ønsket, at denne lov skulle træde i kraft i det kommende efterår — jeg tror ikke, man kan sige, at udvalget ikke har arbejdet, det har holdt mange møder i den pågældende periode — må det være den højtærede minister, der har været for sent på færd med sit arbejde.

Hvad de stillede ændringsforslag angår, kan vi for vort vedkommende sige, at vi mener, de er en blanding af ondt og godt. Der er imidlertid ikke megen tid tilbage i denne samling, og der bliver ikke megen tid til udvalgsarbejde mellem anden og tredje behandling, og derfor skal også mit

parti begrænse sine krav og jeg min tale i dag. En del af ændringsforslagene indeholder, som udvalgets ordfører sagde, kun redaktionelle og sproglige ændringer, og en del af ændringerne angår allerede bestående forhold. Det gælder f. eks. ændringen til den foreslåede affattelse af lovens § 83, hvorefter arbejdet med forbedring af børne- og ungdomsværnet naturligvis må ske i samarbejde med ungdomsnævnet, noget, jeg i øvrigt også omtalte ved første behandling.

Ændringsforslaget til den foreslåede ændring af lovens § 84 betyder jo en skærpelse af det, ministeren foreslog. Der er altså stadig adgang til at oprette klubber, hvortil de unge fra 18 til 21 år under særlige omstændigheder har adgang, men ministeren foreslog oprindeligt, at ordningen skulle omfatte unge fra 14 til 21 år, så der er altså tale om en skærpelse her, men der er altså stadig adgang, som udvalgets ærede ordfører fremhævede, for enkelte af de unge mellem 18 og 21 år til at modtages i klubberne. Jeg forstår dog ikke, hvorfor man har skærpet denne bestemmelse. Jeg mener, at unge mellem 18 og 21 år meget ofte er under uddannelse, d. v. s. lærlinge og andre med små penge, og jeg tror, det havde været rigtigt, om man havde givet dem adgang til klubberne på lige fod med de andre unge.

Ændringsforslaget til det foreslåede nye stykke i lovens § 123 betragter jeg som et fremskridt. Det var et af de spørgsmål, jeg ofrede megen tid på ved første behandling, og jeg havde gerne set, at udvalget havde ændret bestemmelsen således, at det var blevet børneværnet og ikke det sociale udvalg, der ydede den økonomiske hjælp. Men selv om jeg mener, at ordet „forbigående“ ligesom ordet „øjeblikkelig“ kunne have været fjernet uden skade for loven, betyder ændringsforslaget om, at ordet „øjeblikkelig“ udgår, alligevel efter min mening et fremskridt.

Ændringsforslagene til den foreslåede affattelse af lovens § 130, stk. 1, og § 131, stk. 2, finder vi fornuftige. Det samme kan jeg ikke sige om ændringsforslag nr. 19 angående § 133, stk. 1. Socialministeren havde foreslået — det havde administrationsudvalget også — at det i dette lovforslag skulle fastslås, at forældrene be-